

28. dec. 1842

FAKTA

Dato:

28. dec. 1842

Sidetæl:

Dagbog A, side 109

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Trykt udgave:

Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit

Liv, København 1967, s. 130; Jesper

Svenningsen (red.): Seks år af et liv.

Johan Thomas Lundbye – Dagbøger

om tro, skæbne, kunst og kærlighed,

København 2018, s. 140-141

TRANSSKRIFTION

28 Dec.

Igaar besøgte jeg med Sigvard¹ Hanne Engel,² hans Kjæreste. Hun er en smuk Pige, ganske ung, og jeg haaber, vi ved nærmere Bekjendtskab skulle blive gode Venner. – Mon det er Veien til Ro og Fred? Tre Brødre ere nu forlovede,³ og, jeg kan ikke negte, hvor meget jeg end holder af de 3 Svigerinder, at Ingen af dem kunde jeg have friet til. Hvor vilde de lee, om de saae dette! Men jeg mærker, at jo længer jeg venter, des vanskeligere bliver det at finde den Pige, som jeg kunde elske, at finde hende – thi jeg tvivler ikke om, at der lever mangfoldige englelige Qvinder, men det gjælder at finde dem. Jeg saae endnu kun een jeg kunde binde mig til, og dog har jeg ogsaa der mange Betænkeligheder; jeg vil aldrig gaae for at frie, jeg vil frie, naar jeg maa, naar jeg nødes dertil. Jeg vil haabe at finde en Pige, der vil [overstreget: pleie (ulæseligt) Plante] nøies med et godt Hjerte, mere forlanger jeg jo heller ikke. – Men til hvad Nyttedelig at gjentage i Tanken og paa Papiret den samme Vankelmodighed, lad mig dog see at standse dermed! – – –

¹ Lundbyes ældste lillebror, Sigvard U.R. Lundbye (1820-1864).

² Broderens forlovede, Hanne Engel (f. ca. 1827).

³ Udover Sigvard må der være tale om to af Lundbyes storebrødre, rimeligvis Chr. Carl Lundbye (1812-1873), der i 1844 blev gift med sin kusine Louise Lundbye (1818-1845), og Emanuel A. Lundbye (1814-1903), der dog først i 1848 blev gift med Emilie Riedewald (1819-1867).

1872
28 Dec. 109.
I gær besøgte jeg med Sigvard Klumme Engel, hans Kjøreste.
Hun er en smuk pige, ganske ung, og jeg haaber, vi ved
nærmere Bekjendtskab skulde blive gode Venner. —
Men det er Viden til Ro og Fred? Tre Brødre ere min
forlovede, og, jeg kan ikke negte, hvor meget jeg end hat
ter af de 3 Løngemænd, at Pigen af dem kunde
jeg have frist til. Hvor vilde de see, om de saae det-
te! Men jeg mærker, at jo længer jeg ventor, des van-
skeligere bliver det at finde den Pige, som jeg tæn-
de. elske, at finde hende — thi jeg tvivler ikke om,
at der lever mangfoldige englelige Qvinder, men
det gjælder at finde dem. Jeg saae endm kun een
jeg kunde binde mig til, og dog har jeg ogsaa den
mange Betæneligheder; jeg vil aldrig gaae for
at frie, jeg vil frie, naar jeg maa, naar jeg no-
des dertil. Jeg vil maake at finde en Pige, der
vil ~~pligter sig~~ minis med et godt Hjerte,
mere forlanger jeg jo heller ikke. — Men til hvad
Nytte idelig at gjentage i Tanken og paa Papiret
den samme Vankelmodighed, lad mig dog see at
standse dermed! — — —